

[Schlüter.]

beskæftigelsesområdet, som var ansvarlig, og som var et modstykke til det, andre prøver at bygge op. Men jeg kom til at savne det. Jeg synes, det var et tamt program, jeg synes, det var et ubrugeligt program, jeg synes, det viste meget, meget klart, at socialdemokratiet for øjeblikket som parti er så lammet, at det slet, slet ikke evner regeringsansvar.

Hr. Kjeld Olesen var meget kritisk over for nogle af besparelserne, og jeg vil da også gerne indrømme, at når man skal skabe store offentlige udgiftsreduktioner, så kommer det til at gå ud over nogen og noget. Men som besparelserne er lagt til rette sammen med den nye skattepolitik, så vil det i gennemsnit og næsten altid være sådan, at man nu får langt mere i skattelettelse, end man mister i offentlig service. Tilbage bliver det, som jeg tror er helt afgørende, at nu kommer vi ind på at skaffe hver enkelt skatteyder større dispositionsfrihed over for sin egen tilværelse, friere forbrugsvalg. Vi nedsætter på en række områder det offentliges service og gratisydelse, men det er jo det, befolkningen ønsker. De fleste er blevet trætte af, at det, de har i behold af deres bruttoindtægt, når skatterne er betalt, er en for lille brøk. Jeg synes, folk har ret i den anskuelse, og jeg synes, vi skal hjælpe med at komme i den retning, at nu får mennesker i vort samfund større dispositionsfrihed, men det er jo netop det, der er meningen med, at vi skærer dybt i de offentlige budgetter og til gengæld sørger for, at folk selv kan beholde en større del af deres indtjening og så vælge, hvad de vil bruge den til. Hvis de ønsker på det ene eller det andet område at have samme niveau, som det offentlige hidtil har givet dem gratis, så kan de jo bruge den indtægt, de nu lettere selv disponerer over; så de når det mål. Der er en frihedsbetragtning i at sørge for, at skattelettelsen gennemføres.

Når hr. Kjeld Olesen bruger det lidt ejendommelige udtryk, at det nuværende folketing savner potens, så tror jeg nok, jeg ved, hvad han mener. Det må jo navnlig være socialdemokratiet, han sigter til. Det er vel det store parti i folketinget, som i disse uger gør, hvad det kan for at lamme, at der tages beslutninger. Egentlig synes jeg, det er ganske forbløffende, at vi kan få dette folketing

til at fungere, selv om dets to største partier stiller sig uden for ansvar og indflydelse. Jeg synes egentlig, vi fortjener lidt ros for det, for guderne skal vide, at det har været svært. Hvor har det dog været svært, det er klart, men det er lykkedes. Nu kan de to største partier tilsammen, så forskellige de end er, det indrømmer jeg, forsøge at fremkalde et valg og forhindre, at vores politik føres igennem, men jeg tror ikke, de får megen tak for det.

Jeg tror hellere, vi skulle se at få gennemført disse skattelove i eftermiddag i en fart og så kaste blikket fremad på de nye problemer, som snart vil møde os. De er store. Det er indkomstpoltikken, det er omkostningsstigningerne, omkostningsstigningerne, som er en hovedårsag til, at beskæftigelsen for øjeblikket ikke er tilfredsstillende. Det vigtigste af alt nu er stabilitet og tryghed ude i erhvervslivet og på arbejdspladserne. Og så siger socialdemokratiet, at man ønsker valg. Jeg tvivler lidt på, at ønsket er særlig fast, men man siger det. Jeg tror ikke, befolkningen ønsker valg. Jeg tror, befolkningen ønsker, at vi nu skaber sikkerhed for, hvordan vore vilkår skal være i 1975, så vi alle hver på sin post, vi herinde, som har politisk ansvar, erhvervslederne, som har ansvaret for virksomhederne, tillidsmænd, som er dybt optaget af beskæftigelsessituationen, ved, hvad vore vilkår er, så vi kan få det bedst mulige ud af året 1975.

Jeg har ikke så mange bemærkninger til hr. Glistrup. Hr. Glistrup brugte det udtryk, at den skattereform, der nu kommer til afstemning, er en affillet skattereform. Det er rigtigt, det er det. Hr. Glistrup sagde det ligesom lidt hånligt og foragteligt. Det savner logik. Når hr. Glistrup gjorde opmærksom på, at han var imod, at man skulle fjerne lønmodtagerfradraget, han var imod, at man skulle lægge 2.000 fiktive kr. oven i de næringsdrivendes indtægter og gøre dem til genstand for beskatning, han var imod, at man skulle begrænse rentefradragsretten, og han var imod momsforhøjelsen, så forstår jeg det, men hvad er det for en skattelettelse, vi nu gennemfører? Det er jo lige præcis en skattelettelse uden alle disse elementer. Det konservative folkeparti har haft samme opfattelse som fremskridtspartiet, at vi ikke skulle fjerne disse fradragserettigheder ud fra det synspunkt, at det, der